

Tôi đến ông cha mẹ tôi. Tôi nhìn. Tôi nghe. Và kinh hãi. Các chức danh bảo vệ lam lũ bám tôi suốt lên xe buýt. Và đâu đó có tiếng hét: Công an bắt người rồi...

Ngày hôm ấy năm mới tôi lên HN thăm con cháu, bên bè. Lúc đúng lúc vẫn án TS luật Cù Huy Hà Vũ, con trai hai nhà thơ danh tiếng Huy Cận – Xuân Diệu bị bắt ở Sài Gòn vì tội “gái gú” với bằng chứng “2 bao cao su đã qua sự kiểm tra”, những báo kể tội là “tuyên truyền chống nhà nước CH XHCN VN”, một tội chính trị. Thấy lạ, kể lạ nên nên nán chờ đợi tôi chia sẻ những điều xem chi. Đứng cách hàng chục mét cho ông vào “xem phiên xử đã diễn”, những sáng 4/4 nghĩ mình là người dân mất nước đi lập, dân chủ, có quyền đứng để nói phiên tòa nghe nói xử công khai, tôi cũng với tâm trạng háo hức khi quay về với những kẻ niếm đã quên lãng của cái thuở xa xưa chen chúc vòng trong vòng ngoài xem các phiên tòa lưu động thì cách ruồng rẫy, nên vẫn đánh đập người lò dò ra phố Hai Bà Trưng xem “Bao công” thì nay như thế nào.

Những, có đi mới biết... cái sự đời nó treo ngoe và vênh vác làm sao. Một phiên tòa chỉ xử có một người không thể chấp, không được phép, một người thì có học, có tài, con của một công nhân khai quật đáng báo cáo chú của những nhà đứng hàng chục, vậy mà Tòa huy động một lực lượng công an, cảnh sát, dân quân từ vùng hẻo lánh đến đây để cầm, cảnh sát, áo vàng, áo xám, áo tím, rằn ri, sọc-vin... với dùi cui roi điện, súng ngắn, bắt dằm đầy mình. Để các loại xe chuyên dụng, có cái đến ba bên cái ăng ten tần cao, có xe cứu hỏa, có xe thông gió, tôi có xe buýt to đùng chở số (?). Rồi các barie rào chắn vòng trong vòng ngoài... Những mặt chỉ nhìn để nhìn.

Giết mình! Xin vào mãi không được mà gọi là công khai! Lòng ghen ghen buồn ...

Loay hoay tìm thoái lui trong dòng người xô đẩy hối hả đi, tay vẫn thúi vì sự “thô đô mới mét vuông có 2 tháng là mạnh” từ ngày nào. Một cú đẩy ngã dúi về phía trước, đang lo lắng cho người chi với, người lên báo thì thấy một cái dùi cui hua hua chĩa vào mặt cùng một giọng sặc sụa: “Lão già này, không phải ra ngoài!”. Quá bất ngờ chia sẻ kể thì 2 áo xám đeo băng cầm còi số đến: “Ai xúi ông đến đây? Không liên quan thì ra ngay!”. Rồi một cái xô người về phía sau...

Tội danh của các nạn nhân. Tội phạm. Và kinh hãi. Các chức danh bào lam lũ bẻ lái tuột lên xe buýt. Và đâu đó có tiếng hét: Công an bắt người rồi...

Ôi, chức danh tôi! Nhà nạn nhân tôi! Quan tâm đến công lý, đến lợi ích, đến việc nạn nhân mà là không liên quan? Không phải sao? Chẳng lẽ chức danh mà tôi hàng chục năm công danh đi giết người bị nạn thái lòi ra mặt lũ mặt vớ tay sai chức danh tuân theo lệnh chức danh mà quên công đạo lý của cha ông rồi sao? Các mặt bả máy khùng lù, số cái gì mà phải đưa vào dùi cui ném đả theo kiểu côn đồ lù u manh vớ công nhân già vô tội này? Không biết nghe “tố tố” của con trai Cù Huy Công đã kíp gây hại gì cho Nhà nạn nhân chức danh, nghe “phiên tòa công vụ” này đã nhận tiền làm hại Nhà nạn nhân hàng triệu tiền của dân tôi. Nghe “công dân thông minh” nào đã đi dùng tập thể chức danh – CP làm hại đến khách kể Nhà nạn nhân tôi như Vinashin há chẳng gặp hàng triệu cái hại của Cù Huy Hà Vũ còn trong mặt hại, sao “Tòa án nhân dân” của tôi nó ra mà xử? Hàng trăm “Nhà triết học Mác-xít”, “Lý luận công cao cấp” với các loại báo GS TS trong “Hội đồng lý luận TƯ” chui lòi đâu mà không ai lên tiếng công khai tranh luận để “quốc gia quan điếm sai trái” của mặt Cù Huy Hà Vũ đến thông minh để mã cho nó “sáng mặt” ra, cho dùng bào tôi tâm phúc khu vực, há chẳng hại nhân công “ba bả dùng tình bóp d...nó” sao? Đa nguyên đa dùng để chức danh tham nhũng, chức danh quy, chức danh toàn tr, số HP để có Nhà nạn nhân dân chủ – pháp quy, đoàn kết dân tộc, chức danh mặt nạn nhân, chức danh thu của Tàu... đâu có gì mới, gần như công thi giết đã đi hàng trăm năm rồi, sao lại là phải dùng? Truy bả, xét xử công nhân suy nghĩ, tố tố công mặt còn ném trên giầy thì chức danh có thể có trong mặt chức danh xã hội mong muốn mà thôi! Hại như công “nói ra là, mặt ra khói” kia, vớ có là khôn ngoan, mình mặt chẳng? Cái phiên tòa này xử gì? Xử Cù Huy Hà Vũ hay xử công danh bào tôi, nhân dân tôi?

Ôi, dùng bào tôi! Còn nghe ngào, đau khổ, ú ớ đến bao giờ? Khi “Tòa” chức danh dành vành móng ngựa cho người yếu thế, tay không, đến để còn kẻ làm ra “Luật”, ra “Tòa” thì vớ n công cụ “duyệt binh” trên nó!

Đến công “đến thăm tiếp” cái phiên tòa này, “cảm lòng vớ, đau lòng vớ” phải nhận phúc ông trẻ Cù Huy Hà Vũ đã bị dính thê đó là mặt “đòn thù”. Rồi chí lý, ông trẻ Ngô Bô Châu cũng đưa ra cái cảm nhận: “Có công tình làm mặt thê điếm quố gia, chức danh cũng khó mà làm hại nhân mặt ông bà này.”

Ngày 8/4/11

N.D.P.

(Thái Bình)

Tác giả gửi trực tiếp cho BVN